

ΤΑ ΘΡΑΙΟΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ALBERT DELVALLÉ

Ο ΛΑΘΡΟΦΗΡΑΣ

NEBAΣENH σ' ένα οκαμνάκι, ή Μαγδα- ληνή, ή γυναίκα του δασοφύλακα Λεντρώ, έ- ζωνε μέσα στόν κλουβί τόν πουλόν λίγα χορ- τια που τ' ελε μ' έμεινε σ' αυτόνικό δάσος, όταν, ξαφνικά, άκουσθηκε ένα μανιασμένο γαύγισμα του σκύλου.

— Τι έχεις; Καίσαρ; του φώναξε. "Η- συχα!...

"Αλλά ο σκύλος, δλόρθος πάνω στόν φρά- χτη, εξακολουθούσε να γαυγίζει με τ' άδοντια έξω. "Η κυρία Λεντρώ έφρεξε ένα ρευστηκό μ' άκουσθηκε πάλι ο σκύλος.

βλέμμα γύρω της, αλλά δεν ελδε τίποτε. Τότε πήρε μια βέργα από κάτω και φοβήσαμ ν' αυτή τόν σκύλο, ο όποιος έτρεξε και τρώπωσε στο έξλινο σπάτιό του.

Τήν στιγμή όμως που έτοιμαζόταν να μπη κ' έκείνη μέσ' στο σπίτι της, άκουσε έναν ελαφρό θόρυβο άπ' τó μέρος του φράχτη και γυρίζοντας προς έκει ελδε έναν άνδρα.

Δέν κινήθηκε καθόλου άπ' τή θέσι της, αλλά τó πρόσωπό της έγινε καταλάινο ενώ τó χέλι της ψηφίζοιτο: — "Ο Ζάκ!...

"Εκείνος, ένα καλλήγαμο είκοσιέντε - είκοσιέξι έτών, μεγαλόσωμο, ρομαλέο, με κανονικά και συμπαιθητικά χαρακτηριστικά, πλησίασε κ' άκούμπισε στόν φράχτη.

— Ναι, Μαγδαληνή, ελπε αγανά, έγώ είμαι, ο Ζάκ. Έδω κ' έξη μήνες, από τότε που παντρευθηκες ελνε ή πρώτη φορά που ρωμο- κινδυνεύω κ' έχομαι σ' αυτό τó μέρος. Ελδα σήμερα τó πρωί τόν άνδρα σου δυό λέγγες μακριά άπ' τó Σενφόρ κ' έτρεξε άπ' τ' α γρη- γωρότερα μονοπάτια θέλοντας να έ- ποικρελθώ τής άπιστίας του και να σέ ίδω, να μάθω τι γίνεται κ' αν έ- λσαι εύτυχημένη. Πές μου, είσαι εύ- τυχημένη;

"Η Μαγδαληνή δέν άποκρίθηκε κ' ο νέος της ξανάκανε τήν ίδια ερώ- τηση.

— "Άκουσε, Ζάκ, του έλπε. Φύγε, σέ παρακαλώ, γιατί άν έρθη ο άνδρας μου και σέ ίδη... θά γίνη μεγάλο κακό...

— Μη φοβάσαι γ' αυτόν. Έγώ, όπως ξέρης, δέν κρατώ όπλο έπάνω μου. Μόνο τó πιστούνι μου έχω. "Έτσι, αυτός θά μπορούσε να με ξε- κάνη πολύ εύκολα...

— Φύγε Ζάκ, φύγε!... "Εκανες πολύ κακά που ήσθεες έδω και κ' ά- ναγκάζης να σ' άκούω.

— Κάνω κακά που σ' αγαπάό άνό- μη Μαγδαληνή; ρώτησε με παράπονο ο νέος.

— Σώπα,νε, σάπα!... του άπο- κρίθηκε έκείνη φοβισμένη.

— Γιατί να σωπάσω; Τώρα που είσαι παντρευμένη, τώρα που άνήκες σ' άλλον, τι έχεις να φοβηθής από μένα; "Άλλοτε, όταν ήσουν άκόμη άνύπανθη, μου έλεγες και τότε να σωπαίνω. Τότε ό- μως μ' άρπες να πιστεώ πως μ' αγαπούσες και μάλιστα κάποια μέρα μου ελεες πη αυτά τ' ά λόγια άκριβώς: "Όταν θά παντρευ- θώμε, τότε θά μρωθής να μου μιλές έτσι". Θυμάσαι, Μαγδαληνή; Τότε σέ υπάκουω, γιατί ελχα έμπιστοσύνη σ' έμένα, γιατί ήλιχες... Τώρα όμως γιατί να στερηθώ αυτή την παρηγορία, αυτή την άνα- κοφρεια που αισθανόμαι λέγοντας σου πόσο σ' αγαπώ, πόσο υποφέ- ρω, πόσο είμαι άξιολύπητος, και θυμίζοντάς σου τ' ά φέμμάτ' σου και τήν ηροδοσία σου.

"Η Μαγδαληνή έκανε μια χειρονομία άπιστοσύνας.

— Ξέρεις καλά, Ζάκ, του έλπε, ότι τότε ήμασταν ελλικρινής και ότι άν τώρα άνήκω σ' άλλον, γ' αυτό φταίς εσύ...

— Έγώ; — Ναι, ναι. Έσύ!... Γιατί προτίμησες να με πάρη ο σημερινός μου άνδρας παρά ν' άφίρσης από τó άπιστο έπάγγελμά σου τού λαθροφήρα... Ναι, Ζάκ. Τότε σ' αγαπούσας, σου τ' όρκίζομαι. "Αλλά δέν μπορούσας να σέ κάνω άνδρα μου, έφόσον εξακολουθούσες να είσαι λαθροφής... Δέν μπορούσας να συμμερισθώ μαζί σου τούς κινδύνους τής έγκληματικής σου ζωής και την καταφρόνια όλου τού κόσμου. "Ήθελα να μπορώ να βγαίνω έξω σσημαγμένη στο μπρά- τσο τού άνδρος μου με τó κεφάλι ψηλά, γάχω την έκτίμησι και την ύπόληψι τού κόσμου... Γιατί όταν σου πρόσφερα τή θέσι αυτή, που έχει σήμερα ο άνδρας μου, εσύ δέν θέλησες να τήν δεχθής;

— Γιατί δέν ήθελα να χάσω την άνεστραησία μου, δέν ήθελα να είμαι στις διαταγές άλλων, και άκόμη γιατί με τó έπάγγελμα που κάνω θά μπορούσας να κερδίσω σέ λίγους μήνες περισσότερα άπ' όσα θά κερδίσας ο άνδρας σου μέσα σέ χρόνι' όλόκληρα, κ' έτσι θα σ' έκανα και σένα πλούσια κ' εύτυχημένη. "Έπειτα, μην ξεχνάς ότι κ' ο άνδρας σου ποιοτ'ό ν' α γίνη δασοφύλακας, ήταν δικός μου σύν- τρωπος.

— Ναι, αλλά μίν ξεχνάς ότι γ' α χάρη μου άφησε τó έπάγγελμα

αυτό τó όποιο σ' δέν θέλησες ν' άφίρσης...

— Βέβαια, ο λύκος έγινε τώρα φύλακας του κοπαδιού. Και όμως, είμαι βέβαιος, ότι κοντά του δέν γνώρισες ούτε τó ένα δέκατο τής εύτυχίας που θά έννοιασθες κοντά μου.

Λυό δάκρυα κύλησαν τή στιγμή έκείνη από τ' ά μάτια της νεάς. — Βλέπεις, Μαγδαληνή; Τι εύτυχημένη που θά ήσουνα μαζί μου!...

"Εκείνη τή στιγμή άκούσθηκε ένα δυνατό μακρυνό σφύριγμα και ο σκύλος, βγαίνοντας άπ' τó κλουβί του, έτρεξε γρήγορα έξω.

— Για τόν Θεό, φύγε Ζάκ!... φώναξε μ' άλόγωνα ή νέα γυναι- κα. Ελνε ο άνδρας μου. Ελνε τó σφύριγμα του... Τό έξω.

"Εκείνος κοντοστάθηκε μια στιγμή διατάζοντας, αλλά στο πρό- σωπο τής Μαγδαληνης ζωογραφίζόταν μια τέτοια έκφρασις ίκεσίας, όστε σέ λίγο τήν ύπνωσε.

— "Αντί! τής έλπε.

Και έφυγε άργά-άργά. "Η Μαγδαληνή άμέσως μπήκε μέσ' στο σπίτι.

"Έπειτα από λίγα λεπτά τής ώρας έφθασε ο Λεντρώ.

— Καλήμέρα Μαγδαληνή, τής έλπε ενώ κρεμούσε τó όπλο του στόν τοίχο. Τώρα που έχομαι μου φάνηκε πως ελδα κάποιον άν- δρα να φεύγη άπ' τ' αντίθετο μέρος... Μήπως ελδες ποιάς ήταν;

— "Όχι, του άπάντησε εκείνη.

— Τό φαί ελνε έτοιμο;

— "Όχι άκόμη... "Άρχισα λίγο μέσ' στο περιβόλι, ελπε ή Μαγδα- ληνή, ενώ ή φωνή της έτρεμε.

"Ο Λεντρώ προσέξε τήν ταραχή της. Γι' αυτό τήν έπιλοσία και τήν ρώτησε τρυφερά.

— Τι έχεις; Μαγδαληνή; Φαίνεσαι ταραγμένη...

"Εκείνη ταράχθηκε με τήν ερώτησι του άκόμη περισσότερο, αλλά δέν έβγα- λε μιιά άπ' τó στόμα της.

— "Άκουσε Μαγδαληνή, ελπε πάλι ο Λεντρώ. "Έμαθα πως έδω και λίγες μέρες τοιγώριζε έδω γύρω ο Ζάκ, ξέρεις δά, εκείνος που ήθελε να σέ παντρευ- θή... Μήπως ήταν αυτός που έφευγε πριν;

— Ναι, αυτός ήταν, ελπε με ελλικρι- νεια ή Μαγδαληνή... "Ήρθε στόν φρά- χτη και μου μίλησε. "Αλλά δέν μπήκε μέσα.

— Και τι σουλεγε;

— Μοίκανε παράτονα γιατί παν- τρευθήσασα και μουλεγε πως ύπο- φέρει.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

— "Άκουσε, να σου πώ, Μαγδαληνή. Ξέρω πως τόν συμπαιθές άλλοτε. "Αν τυχόν τόν συμπαιθής άκόμη πές του να μίν ξαναφανη από δώ και να μίν κινήγη στην δική μου περιφέρεια, γιατί τó όπλο μου δέν άποζηι ποτέ.

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

"Εκότταζαν τ' άστέρια με τó βράδυ, έκότταζαν τόν ήλιο τó πρωί. Σιάρνω πεθαίνω. Πέφτουν στο σκοτάδι Μαζί με τή χαμένη της ζωή.

Κάθε όμορφιά της τώρα, κάθε χάρη "Έδω κ' έκει στα λούλουδα πετά' μόνο τ' ά μάτια—όλόοιτο ζευγάρι— λάμπουν βαθειά στο λάκκο άνοιχτά!

Μόνο τ' ά μάτια μες άπ' τó σκοτάδι γεμάτα από λαχτάρα με ζωή, κιντάζουσε τ' άστέρια με τó βράδυ, κιντάζουσε τόν ήλιο τó πρωί...

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡ-ΦΥΡΑΣ

Ξέρω, αυτός βασίζεται στην καταποσίση του. Ποτέ δέν τόν βλέπει κανείς με όπλο στόν όμο του. "Αλλά έγώ που ήμου άλλοτε λαθρο- φής, ξέρω πως πιάνει τ' ά πούλι με παιγίδες. Πές του λοιπόν να μίν στήνη τής παιγίδες τόν στην δική μου περιφέρεια. Σήμερα ελδα ίχνη δικών του πατημάτων έδω κοντά. Και τó μάτι μου δέν γε- λιάται.

"Απ' τήν ήμέρα εκείνη πέρασε πολύς καιρός και δέν ξαναγίνε πάλι λόγος γ' α τόν Ζάκ. "Άλλως τε κ' εκείνος δέν έδωσε σημεία ζωής.

"Ενα άπόγευμα όμως, ο Λεντρώ γύρισε στο σπίτι του ναρίτερα από κάθε άλλη φορά κ' έπεσε να κοιμηθής, λέγοντας ότι τήν νύχτα ελεγε δουλειά. "Ήταν άμύλητος και άκεπτικός. "Η Μαγδαληνή βλέ- ποντάς τον έτσι, άνησούχησε πολύ.

Τό βράδυ ο Λεντρώ σηκώθηκε, έφα- γε και ξανακοιμήθηκε. Τά μεσάνυχτα σηκώθηκε πάλι, πήρε τó όπλο του, φί- λωσε τρυφερά τήν γυναίκα του και έφυγε.

Τήν προηγουμένη μέρα τó μεσημέρι, ελεγε ίδη σ' ένα μέρος τού δάσους ίχνη τόν πατημάτων του Ζάκ, και επειδή ήξερε τ' ά ποιηριές του, κατάλαβε ότι θάστηνε εκεί τήν νύχτα παιγίδες γ' α να πιόση πούλι. Γι' αυτό ο Λεντρώ πήγαινε τώρα να τόν προσθάση, και να τόν πιόση έα' αυτοφώω. Γι' α μίν κινήση τ' ά ποιηριές τού λαθροφή- ρα, έκανε γύρον μεγάλο στο δάσος, όστε να παρουσιασθής άπ' τó αντίθετο μέρος. Χρειάσθηκε τρείς όλόκληρες ώρες γ' α αυτό. "Έπί τέλους όμως έφθα- σε, μόλις ελε αρχίσει να χαράξη. Κάθηςε τότε και περιμενε. Σέ λίγο

άκουσε κρότους υπόκοφους. Κατάλαβε άμέσως περί τίνος έπρόκειτο : μερικά πουλιά είχαν πιασθή στις παγίδες που είχε στήμένες ό Ζάκ και πάλευαν τώρα να ξεφύγουν.

— "Όπου νάνε θα φανή κι' αυτός, ψιθύρισε ό Λεντρώ.
Και σούφοντας πλησίασε.
Δέν είχε γελασθή. Σέ λίγο φάνηκε ό Ζάκ κουβαλώντας στην πλάτη του δύο σακιά μισογεμισμένα από πουλιά. Σταμάτησε κοντά στην παγίδα, έβγαλε άπ' αυτήν τρεις πέδιδικες κι' έτοιμάσθηκε να τις ρίξει μέσα στο ένα άπ' τά σακιά. Έκείνη τη στιγμή φανερώθηκε ό Λεντρώ.

— "Ε, Ζάκ, του φώναξε, βλέπω ότι σήμερα τό κυνήγι σου πήγε πολύ καλά !...
"Ο λαθροθήρας έκανε ένα πήδημα και κρύφθηκε πίσω από έναν πλάτανο.

— "Ε κι' ύστερα ; τι κατάλαβες που κρύφθηκες, φώναξε ό δασοφύλαξ. Νομίζεις πως θα μου ξεφύγεις. Έίτε από δεξιά, είτε από άριστερά θέλησες να φύγεις, έξερεις πως ή σφαίρας μου πάνε εκεί που τις στέλνω..."

"Άλλά μόλις έπρόφερε την τελευταία λέξη του έννοιωσε ένα τίναγμα δυνατό. Μ' ένα πήδημα άστραγαλιό ό Ζάκ είχε βγή άπ' την κρύπτη του και είχε ώρμησει κατεπάνω του. "Ο Λεντρώ θέλησε να χρησιμοποιήση τό όπλο του, αλλά ό Ζάκ, ταχύτερος τό άρπαξε άπ' την κνήμη και στριβώντας τό άνάγκασε τόν αντίπαλό του να τό άφίση και τό πέταξε μακριά.

Τότε οι δύο άνδρες πιάσθηκαν σήμα με σήμα.

— Τώρα, είπε ό Ζάκ, είμαστε ίσοι..."

Είχε περάσει τό μπάρανο του γύρω άπ' τόν λαμό τό αντίπαλό του και προσπαθούσε να τόν ριξή χάμο. "Ο Λεντρώ όμως έσκαψε άπότομα, ξεγλύστρησε τό κεφάλι του και άπαλλάχθηκε άπ' τό στρίψιμο. "Ωμηροσαν και πάλι ό ένας έναντίον του άλλου, άρπάχθηκαν και κυλιόσθηκαν στο χόμα.

Είχαν και οι δύο την ίδια δύναμη. Έπάλευαν άμίλητοι, χωρίς κανέναν άπ' τους δύο να κατορθώσει να επικρατήση τό αντίπαλό του. Δέν χτυπιόντουσαν, αλλά ό καθένας τους προσπαθούσε να ριξή κάτω τόν άλλο, να τόν κάνει υποχείριο του ξεροντας ότι έτσι μόνο θα μπορούσε να τό δώσει ένα χιούπημα τέτοιο που να τόν ζαλίση τελειωτικά. Πάλευαν λυσσοσμένα.

Σε μία στιγμή ό Λεντρώ, είπε τρίζοντας τά δόντια του :

— Πήγες να τριφυρίσεις τη γυναίκα μου. "Ε, να ιδώ με τί μοιραία θα περάσως άποφ από μπρός της, όταν θα σε κρατούν δεμένο οι χοροφύλακες.

Και προσπάθησε να τού σφίξει τόν λαμό. "Ο Ζάκ όμως ξεγλύστρησε και φώναξε :

— Εκτός αν πάω να δειπνήσω μαζί της άποφ στην θέσι σου, ένα έσο θα βρισκείσαι από νεκροταφείο.

"Ο Ζάκ είχε κατορθώσει να μετεδέρη τά πόδια του γύρω άπ' τά πόδια του δασοφύλακα και οίχητηκε επάνω του με όλο τό βάρος του σωματός του. "Ο Λεντρώ κατάλαβε ότι θα ήτάκτατε πιά. Έκείνη όμως τη στιγμή, καθώς κόταζε άτελεσιμένα μάτια, φώναξε ήχοσαν από πονθена βοήθεια, είδε τό όπλο του εκεί κοντά και άπλωσε τό χέρι του για να τό πιάσει. "Αλλά ό Ζάκ άντελήρητη την νίκη του κι' έδωσε μία δυνατή κλωτσιά στο όπλο πετώντας τό έτσι μακριά. Ένας πυροβολισμός άκούσθηκε και άμέσως έπειτα μία κραυγή πόνου. "Ο Ζάκ έφερε τά χέρια του στο στήθος του και σοματίστηκε κατά γης. Καθώς κλώτσισε τό όπλο, εκείνο έκτυροκορόστηκε. "Η σφαίρα τόν χτύπησε στο στήθος και τό πέρασε πέρα-πέρα.

"Ο Λεντρώ κατάπληκτος, σαστισμένος για τί άπροσδόκητη εκείνη τύχη του, έσκαψε από πάνω του. "Ο Ζάκ τόν είδε και τού ψιθύρισε :

— Άκουσε, Λεντρώ. Έγώ θα πεθάνω... Αυτό όμως μ' εύχαριστεί γιατί θα σου καταστρέψη την ζωή... Γιατί ή Μαγδαληνή... καταλαβαίνεις... όπως και όλος ό κόσμος... θα πιστέψη κι' αυτή ότι έσύ με σκότωσες... Και έτσι θα σε μισήση..."

— Δέν είν' όμως άλήθεια, είπε ό Λεντρώ με φωνή που έτρεψε. Δέν σε σκότωσα εγώ, Ούτ' ήθελα να σε σκοτώσω.

— Ναι, αλλά εκείνη θα νομίση πως έσύ με σκότωσες άνανδρα και θα σε μισήση.

"Ο Λεντρώ έμεινε άμίλητος και μελαγχολικός. Κατάλαβησε πολύ καλά πως ό ετοιμοθάνατος είχε δίκιο. Χωρίς να τό θέλη εμπότισε :
— Καίμένη Μαγδαληνή !... Τι θα άπογινή... "Όταν μισήση τόν ένα άπ' τους δύο μας ένα ό άλλος δέν θα είνε πιά ζώνταος για να παρηγορηθή μ' αυτόν τί θ' άπογινή..."

"Ο Ζάκ άκουσε τά λόγια εκείνα, τα χαρακτηριστικά του άλλοιωθικαν και τό πρόσωπό του πήρε μία έκραση άπειρου άγνοίας.

— Ναι... έψιθύρισε. Έγεις δίκιο, Λεντρώ... Θα καταστραφή όλη ή ζωή της Μαγδαληνης... "Όχι, δέν πρέπει..."

Κ' έκανε μια χειρονομία σαν να ήθελε να γράψη.

"Ο άλλος κατάλαβε κι' έβγαλε άπ' την τσέπη του τό μολύβι του και τό σημειωματάριο του στο όποιο έγραψε τα πρωτοκόλλο του.

"Ο Ζάκ τό πήρε και, καταβάλλοντας μία υπεράνθρωπη προσπάθεια, καθόρθωσε να χωρέση σ' ένα φύλλο αυτές τις λέξεις :
"Μαγδαληνή, σκοτώθηκα μόνος μου ένα προσπαθούσα ν' άφοπλίσω τόν Λεντρώ. Χαίρε κι' εσύγηση".

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΑΡΑΔΟΣΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ

Ένα τυχερό λαχείο

Στην Άμερική—που άλλου ;—γίνονται τά πιο παράξενα πράγματα του κόσμου. Διαβίστε την παρακάτω είδηση και σάν θέλετε μην άποφείτε και μην έξίστασθε.

"Ένας νεαρός Άμερικανός γιατρός, μόλις πήρε τό δίπλωμά του από τό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, για να βρη τό χρήματα που του χρειάζονταν για ν' άνοήξη κλινική και ν' άρχιση την έξίσταση του επαγγέλματός του, σκέφθηκε να διοργανώση ένα λαχείο μ' ένα μόνο κερδίζοντα λαχμό. Τό κέρδος δέ ήταν... αυτός ό ίδιος ό γιατρός !..."

"Ανήγγειλε λοιπόν τό πράγμα διά των έφημερίδων ως εξής :

"Διοργανώνω λαχείο τού όποιου θα κερδίσω ένας και μόνος αριθμός. Τό κέρδος θα είμαι εγώ ό ίδιος. Άγορασαί δέ τού λαχείου δες ή Άμερικανίδες που ζητούν σύγγον. Τό λαχείο μου θα έχη 3000 νούμερα και όρίζω την τιμήν του κάθε αριθμού εις δολάρια πέντε.

"Τό προϊόν του λαχείου θα χρησιμομήση διά την εύπρεπή έκπατάσασιν μου ως ιατρού ένταύθα. Θα συμφενθώ δέ έκείνη ή όποία θα κερδίση τόν... τυχερόν λαχμόν και ή όποία φυσικά γενομένη σύγγος μου θα συμμερσή μαζί μου εις ήμισίαι τό πόνον των 15.000 δολαρίων που θα μάς μείνη ως κέρδος από τό λαχείο.

"Άγορευείται όμως άστυχεώς ν' άγοράσουν αριθμούς του λαχείου μου ή μάρες, ή άσθενείς, ή χήρες και ή δεσποινίδες που έχουν ήλικίαν άνωτέραν των 30 έτών ."

"Όσο κι' αν σάς φαίνονται παράξενα όλα αυτά, άγαπητοί άναγνώσταί, ή... επιχείρησις του Άμερικανού γιατρού είχε μεγάλη επιτυχία. Τό λαχείο του που ήλθε άγρίως. Και ό νεαρός Άσκληρτιάδης και κλινικήν περίφημη άπόκτησε και σύγγον, έζηρε μία σωμαί ξανθούσα 19 χρονών από τό Σικάγο, ή όποία κατείχε τον κερδίσαντα λαχμό.

Οι έθραυρίαι του Γεωργίου της Άγγλίας

"Ο βασιλεύς Γεώργιος της Άγγλίας δέν έχει μόνο επιχορηγία 300 εκατομμύρια δραχμάς τόν χρόνο και μεγάλη κτηματική περιουσία. Έχει επίσης κι' ένα άληθινό θησαυρό από κοσμήματα και πολύτιμα άντικείμενα, τά όποια κληρονομήρη από τον πατέρα του Έδουάρδο.

Νά τώρα νεμιά από τά πολύτιμα αυτά άντικείμενα του Άγγλου Βασιλέως :

Σεφρίτσια για 1500 πρόσωπα, αξίας 125.000.000 δραχμών. Ένα όλόχρονο παγώνι, τού όποιου τό σήμα είνε στολισμένο με πολύτιμες πέτρες. "Η αξία του παγώνιού αυτού ύπολογίζεται σε 180 εκατομμύρια δραχμών ! Σπανιότατα σκευή από χρυσάφι αξίας 100 εκατομμυρίων. "Αλλά άγριωτά και ποσά σκευή αξίας 125 εκατομμυρίων.

"Αλλά όλα αυτά είνε μηδαμιά συγκρινόμενα με δύο άλλα πολύτιμα άντικείμενα που έχει ό Βασιλεύς, και τά όποια κληρονομήρη από την γιαρά του, την Βασίλισσα Βικτώρια, στην όποία έδοθήθησαν από τόν Σάχη της Περσίας πρό 85 έτών.

Τό πρώτο είνε μια ήδωργιος σφαίρα, όλόχρονη, έπαινο στην όποια ή διάφορη χόφες είνε χαρμαίνες διά ψηφιδωτό από πολύτιμες πέτρες. "Η όλη αξία του πραγματικού αυτού άριστογυμναστος είνε άνυπολόγιστος. "Αν πουλιόταν δέν θ' άρκοσαν ή περιουσία τόν πλουσιότεραν άνθρώπων της Άγγλίας για νά τό αγοράσουν.

Τό δεύτερο άντικείμενο—όμοιο κι' αυτό του Σάχη της Περσίας προς την Βικτώρια—είνε όμοιο τό πολύτιμο. Συνίσταται από μία κροτάλλινη θήρη μέσα στην όποια φελίσσονται τά σπανιότερα και άκριβότερα μαργαριτάρια που έπί αιώνες είχαν μαζεύσει στους θησαυρούς του ό Σάχη της Περσίας. Τό δεύτερο αυτό άντικείμενο είνε κροσελεκτικός άντικείμενο.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

Υπέγραψε και τάδωσε στον Λεντρώ, ψιθύρίζοντας :

— Εύχαριστώ, εύχαριστώ πολύ.

Τού άλλου τά μάτια είχαν βουρκώσει.

— Γιατί ; ψιθύρισε. Γιατί νάρθουν έτσι τά πράγματα :

— Φύγε, τού είπε ό Ζάκ. Πήγαινε κοντά της.

"Αλλά ό Λεντρώ δέν έφυγε. Κάθησε κατά γης και πήρε στά γόνατά του τό κεφάλι του Ζάκ και άρχισε να τό χαϊδεύη άπλά, τρυφερά, πατρικά, έως όταν έπειτα από λίγα λεπτά της φρας, μ' έναν τελευταίο σπασμό, βγήκε ή τελευταία του πνοή..."

